

FINANCIJSKA AGENCIJA

Ulica grada Vukovara 70, 10000 Zagreb
OIB: 85821130368

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL FINANCIJSKE - ZAGREB 1

24-10-2017

PREDSTEČAJNE NAGODBE
I ZAJETOTPREMA

Nadležni trgovački sud
Poslovni broj spisa

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
40. St-2737/2017

U.Š. 3901

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv JOSIP ĐUKIĆ
OIB 73494134999
Adresa / sjedište Hrvatske nezavisnosti 44, Sotin

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv SOKOL MARIĆ d.o.o. za usluge zaštite osoba i imovine
OIB 11543074213
Adresa / sjedište Trg Republike Hrvatske 8/II, Zagreb (Grad Zagreb)

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine Sudski postupak Gž R-530/2016 Županijski sudu Bjelovaru
Iznos dospjele tražbine 215.422,82 (kn)
Glavnica 215.422,82 (kn)
Kamate sukladno Presudi Gž R-530/2016 Županijski sudu Bjelovaru
Dokaz o postojanju tražbine Presuda Gž R-530/2016 Županijski sudu Bjelovaru

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava
Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo
Iznos tražbine _____ (kn)
Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM
Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo
Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Potpis vjerovnika

U Osijeku, 23. listopada 2017. godine

ODVJETNIK
Atila Šilješ
Osijek, ul. Sv. Petka 60A
OIB: 72776842877
Mob: 098 926 32 93

ODVJETNIK
Atila Šilješ
Osijek, Ul. Sv. Petka 60A
OIB: 22776842877
Mob: 098 926 82 93

P U N O M O Ć

Ovlašćujem(o) odvjetnika ATILU ŠILJEŠA iz Osijeka, Lorenza Jägera 14, da me (nas) zastupa u

- kaznenom, parničnom, izvanparničnom, ostavinskom, ovršnom, zemljišno-knjižnom postupku, postupku pred trgovačkim sudom, postupku pred tijelima državne uprave, a koji se vodi pred:

Firma - Događanje uveće Šilješ

radi:

Prijava troškova ugovornika u predseleđnom postupku

SEKI - MARIC P.O.O.

pod poslovnim brojem 40. St - 0737/2017

Ovlašćujemo odvjetnika Atilu Šilješa, da me (nas) zastupa u svim mojim pravnim poslovima u sudu i izvan suda i kod drugih državnih tijela, te da radi zaštite i ostvarenja mojih na zakonu zasnovanih prava i interesa poduzima sve pravne radnje, upotrijebi sva zakonom predviđena sredstva, a naročito da podnosi tužbe i ostale podneske, sklapa nagodbe, da daje nasljedničke izjave, te da prima u moje ime novac i novčane vrijednosti, te o tome izdaje potvrde. Odvjetnik Atila Šilješ me (nas) može zastupati u postupku prisilne naplate i primati novčane iznose naplaćene u tom postupku, a u slučaju oslobađajuće, odbijajuće i kod drugih presuda zatražiti naknadu troškova i primiti isplatu istih na račun odvjetničkog ureda broj HR622402006-1140234009 koji se vodi kod Erste Bank d.d.

Potpisom ove punomoći potvrđujem da sam upoznat sa svim mogućnostima ishoda postupaka koji se vode temeljem ove punomoći, a posebno na posljedice gubitka spora, te na moguće troškove postupka.

Za slučaj spora iz ove punomoći ugovara se mjesna nadležnost suda u Osijeku.

Pristajem da me zamjenjuje _____

Dana 23. listopada 2017.

STRANKA:

JOSIP ĐUKIĆ

POTPIS:

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U BJELOVARU
Bjelovar, Josipa Jelačića 1

presuda 24
dest. su

1191-384/15

Gž R-530/2016-2

+ 29. 3. 17.

p. 23. 03. 17.

d. 22. 04. 17.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Bjelovaru kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sutkinje Davorke Hudoletnjak kao predsjednice vijeća, suca Gorana Milakovića kao suca izvjestitelja i suca Antuna Dominka kao člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Đukića iz Sotina, Hrvatske nezavisnosti 44, OIB: 73494134999, zastupanog po punomoćniku Atili Šilješu, odvjetniku iz Osijeka, protiv tuženika Sokol Marić d.o.o. za usluge zaštitu osoba i imovine iz Zagreba, Trg maršala Tita 8/II, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Gjanković i partneri, odvjetnicima iz Zagreba, radi isplate razlike plaće, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Vukovaru broj Pr-384/15-7 od 11. studenog 2016., u sjednici vijeća održanoj dana 16. veljače 2017.,

presudio je

Djelomično se uvažava žalba tuženika, a djelomično odbija kao neosnovana pa se presuda Općinskog suda u Vukovaru broj Pr-384/15-7 od 11. studenog 2016. preinačava i sudi:

„1. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, a koji glasi:

„I Nalaže se tuženiku Sokol Marić d.o.o. OIB: 11543074213 da plati tužitelju Josipu Đukić iz Vukovara, Sotin, Hrvatske nezavisnosti 44, OIB: 73494134999 na ime neisplaćene razlike plaće u razdoblju od 06. prosinca 2013. godine, pa do danas uvećan za zakonsku zateznu kamatu po stopi 12% godišnje koja teče na taj iznos od donošenja presude do isplate, a u slučaju promjene zatezne kamate prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila, zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanu za pet postotnih poena do isplate, sve u roku od 15 dana i to:

- za mjesec prosinac 2013. godine bruto iznos od 3.433,96 kn,
- za mjesec siječanj 2014. godine bruto iznos od 3.363,60 kn,
- za mjesec veljaču 2014. godine bruto iznos od 4.955,36 kn,
- za mjesec ožujak 2014. godine bruto iznos od 5.604,41 kn,
- za mjesec travanj 2014. godine bruto iznos od 5.683,53 kn,
- za mjesec svibanj 2014. godine bruto iznos od 5.359,05 kn,
- za mjesec lipanj 2014. godine bruto iznos od 6.354,82 kn,
- za mjesec srpanj 2014. godine bruto iznos od 5.609,76 kn,
- za mjesec kolovoz 2014. godine bruto iznos od 6.391,77 kn,
- za mjesec rujan 2014. godine bruto iznos od 5.579,12 kn,

- za mjesec listopad 2014. godine bruto iznos od 5.717,81 kn,
- za mjesec studeni 2014. godine bruto iznos od 5.452,88 kn,
- za mjesec prosinac 2014. godine bruto iznos od 6.638,50 kn,
- za mjesec siječanj 2015. godine bruto iznos od 6.768,22 kn,
- za mjesec veljača 2015. godine bruto iznos od 4.980,53 kn,
- za mjesec ožujak 2015. godine bruto iznos od 5.883,89 kn,
- za mjesec travanj 2015. godine bruto iznos od 5.701,11 kn,
- za mjesec svibanj 2015. godine bruto iznos od 5.767,15 kn,
- za mjesec lipanj 2015. godine bruto iznos od 6.929,02 kn,
- za mjesec srpanj 2015. godine bruto iznos od 5.700,14 kn,
- za mjesec kolovoz 2015. godine bruto iznos od 6.154,04 kn,
- za mjesec rujan 2015. godine bruto iznos od 5.426,67 kn,
- za mjesec listopad 2015. godine bruto iznos od 5.868,97 kn,
- za mjesec studeni 2015. godine bruto iznos od 5.442,59 kn,
- za mjesec prosinac 2015. godine bruto iznos od 5.776,45 kn,
- za mjesec siječanj 2016. godine bruto iznos od 6.507,35 kn,
- za mjesec veljaču 2016. godine bruto iznos od 5.491,33 kn,
- za mjesec ožujak 2016. godine bruto iznos od 5.801,57 kn,
- za mjesec travanj 2016. godine bruto iznos od 5.536,75 kn,
- za mjesec svibanj 2016. godine bruto iznos od 6.351,67 kn,
- za mjesec lipanj 2016. godine bruto iznos od 5.876,29 kn,
- za mjesec srpanj 2016. godine bruto iznos od 5.758,34 kn,
- za mjesec kolovoz 2016. godine bruto iznos od 7.135,17 kn.

svaki uvećan za zakonsku zateznu kamatu po stopi 12% godišnje koja teče na taj iznos od donošenja presude do isplate, a u slučaju promjene zatezne kamate prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanu za pet postotnih poena tekućom od 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, sve u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe."

2. Nalaže se tuženiku Sokol Marić d.o.o. OIB: 11543074213, da plati tužitelju Josipu Đukić iz Vukovara, Sotin, Hrvatske nezavisnosti 44, OIB: 73494134999, bruto iznos od 14.383,40 kn, na ime neisplaćene razlike plaće u razdoblju od 06. prosinca 2013. godine, pa do danas uvećan za zateznu kamatu koja teče na iznos:

- od 139,76 kn od 15. siječnja 2014.,
- od 1.353,19 kn od 15. veljače 2014.,
- od 294,83 kn od 15. ožujka 2014.,
- od 233,11 kn od 15. travnja 2014.,
- od 245,11 kn od 15. svibnja 2014.,
- od 294,84 kn od 15. lipnja 2014.,
- od 520,49 kn od 15. srpnja 2014.,
- od 93,04 kn od 15. kolovoza 2014.,
- od 693,61 kn od 15. rujna 2014.,
- od 214,25 kn od 15. listopada 2014.,
- od 201,25 kn od 15. studenog 2014.,
- od 520,51 kn od 15. prosinca 2014.,
- od 509,44 kn od 15. siječnja 2015.,
- od 546,71 kn od 15. veljače 2015.,
- od 477,28 kn od 15. ožujka 2015.,
- od 251,45 kn od 15. travnja 2015.,
- od 353,87 kn od 15. svibnja 2015.,

- od 577,84 kn od 15. lipnja 2015.,
- od 663,00 kn od 15. srpnja 2015.,
- od 96,68 kn od 15. kolovoza 2015.
- od 554,82 kn od 15. rujna 2015.,
- od 282,77 kn od 15. listopada 2015.
- od 374,19 kn od 15. studenog 2015.
- od 364,37 kn od 15. prosinca 2015.,
- od 225,93 kn od 15. siječnja 2016.,
- od 815,77 kn od 15. veljače 2016.,
- od 466,26 kn od 15. ožujka 2016.,
- od 318,93 kn od 15. travnja 2016.,
- od 530,92 kn od 15. svibnja 2016.,
- od 492,57 kn od 15. lipnja 2016.,
- od 462,53 kn od 15. srpnja 2016.,
- od 519,09 kn od 15. kolovoza 2016.
- od 694,99 kn od 15. rujna 2016., pa sve do isplate po stopi koja se određuje do 31. srpnja 2015., prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanu za pet postotnih poena, a od 01. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve u roku od 8 dana.

3. Nalaže se tužitelju da tuženiku nadoknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 18.566,43 kn u roku od 8 dana.“

Obrazloženje

Općinski sud u Vukovaru donio je presudu broj Pr-384/15-7 od 11. studenog 2016. čija izreka u cijelosti glasi:

„I Nalaže se tuženiku Sokol Marić d.o.o. OIB: 11543074213 da plati tužitelju Josipu Đukić iz Vukovara, Sotin, Hrvatske nezavisnosti 44, OIB: 73494134999 na ime neisplaćene razlike plaće u razdoblju od 06. prosinca 2013. godine, pa do danas uvećan za zakonsku zateznu kamatu po stopi 12% godišnje koja teče na taj iznos od donošenja presude do isplate, a u slučaju promjene zatezne kamate prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila, zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanu za pet postotnih poena do isplate, sve u roku od 15 dana i to:

- za mjesec prosinac 2013. godine bruto iznos od 3.433,96 kuna,
- za mjesec siječanj 2014. godine bruto iznos od 3.363,60 kuna,
- za mjesec veljaču 2014. godine bruto iznos od 4.955,36 kuna,
- za mjesec ožujak 2014. godine bruto iznos od 5.604,41 kuna,
- za mjesec travanj 2014. godine bruto iznos od 5.683,53 kuna,
- za mjesec svibanj 2014. godine bruto iznos od 5.359,05 kuna,
- za mjesec lipanj 2014. godine bruto iznos od 6.354,82 kuna,
- za mjesec srpanj 2014. godine bruto iznos od 5.609,76 kuna,
- za mjesec kolovoz 2014. godine bruto iznos od 6.391,77 kuna,
- za mjesec rujan 2014. godine bruto iznos od 5.579,12 kuna,

- za mjesec listopad 2014. godine bruto iznos od 5.717,81 kuna,
- za mjesec studeni 2014. godine bruto iznos od 5.452,88 kuna,
- za mjesec prosinac 2014. godine bruto iznos od 6.638,50 kuna,
- za mjesec siječanj 2015. godine bruto iznos od 6.768,22 kuna,
- za mjesec veljača 2015. godine bruto iznos od 4.980,53 kuna,
- za mjesec ožujak 2015. godine bruto iznos od 5.883,89 kuna,
- za mjesec travanj 2015. godine bruto iznos od 5.701,11 kuna,
- za mjesec svibanj 2015. godine bruto iznos od 5.767,15 kuna,
- za mjesec lipanj 2015. godine bruto iznos od 6.929,02 kuna,
- za mjesec srpanj 2015. godine bruto iznos od 5.700,14 kuna,
- za mjesec kolovoz 2015. godine bruto iznos od 6.154,04 kuna,
- za mjesec rujan 2015. godine bruto iznos od 5.426,67 kuna,
- za mjesec listopad 2015. godine bruto iznos od 5.868,97 kuna,
- za mjesec studeni 2015. godine bruto iznos od 5.442,59 kuna,
- za mjesec prosinac 2015. godine bruto iznos od 5.776,45 kuna,
- za mjesec siječanj 2016. godine bruto iznos od 6.507,35 kuna,
- za mjesec veljaču 2016. godine bruto iznos od 5.491,33 kuna,
- za mjesec ožujak 2016. godine bruto iznos od 5.801,57 kuna,
- za mjesec travanj 2016. godine bruto iznos od 5.536,75 kuna,
- za mjesec svibanj 2016. godine bruto iznos od 6.351,67 kuna,
- za mjesec lipanj 2016. godine bruto iznos od 5.876,29 kuna,
- za mjesec srpanj 2016. godine bruto iznos od 5.758,34 kuna,
- za mjesec kolovoz 2016. godine bruto iznos od 7.135,17 kuna.

svaki uvećan za zakonsku zateznu kamatu po stopi 12% godišnje koja teče na taj iznos od donošenja presude do isplate, a u slučaju promjene zatezne kamate prema eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanu za pet postotnih poena tekućom od 15.-og u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, kao i naknaditi parnični trošak u iznosu od 26.500,00 kuna, sve u roku od 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.“

Protiv te presude žalbu podnosi tuženik iz svih žalbenih razloga propisanih čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br: 148/11-pročišćeni tekst i 25/13 – dalje: ZPP) i predlaže da drugostupanjski sud preinači pobijanu presudu i odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, a podredno da je ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno raspravljanje i odlučivanje uz naknadu parničnog troška.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a ovaj drugostupanjski sud ocjenjuje da prvostupanjski sud nije počinio niti jednu bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

Neosnovano u žalbi tuženik ističe žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka navodeći da nikada nije primio poziv prvostupanjskog suda za ročište o objavi presude koje je održano 11. studenog 2016., a niti je primio prvostupanjsku presudu.

Naime, na ročištu održanom dana 20. listopada 2016. prvostupanjski sud je riješio da će se slijedeće ročište održati 08. studenog 2016., a u podnesku od 31. listopada 2016. tuženik izričito navodi da je primio poziv za ročište zakazano za dan 08. studeni 2016. i da na isto neće pristupiti, pa je stoga evidentno da je uredno primio poziv za to ročište. Na tom ročištu je glavna rasprava zaključena i donesena odluka da će se presuda donijeti i objaviti 11. studenog 2016. i na to ročište za objavu tuženik nije pristupio, no to nije niti nužno, jer je odredbom čl. 335. st. 6. ZPP-a propisano da će se ročište na kojem se presuda objavljuje održati neovisno o tome jesu li stranke o njemu uredno obaviještene, odnosno jesu li pristupile na to ročište.

U odnosu na daljnji navod tuženika da nije primio prvostupanjsku presudu, valja odgovoriti da niti taj žalbeni navod nije osnovan, jer iz podataka E-spisa proizlazi da je tuženiku prvostupanjska presuda otpremljena putem E-Oglasne ploče suda, te kako je tuženik pravovremeno podnio žalbu protiv prvostupanjske presude očigledno ju je i zaprimio.

U pogledu daljnjeg žalbenog navoda da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka i to tako što je dopustio preinaku tužbe nakon zaključenja prethodnog postupka, valja odgovoriti da niti taj žalbeni navod nije osnovan, jer u ovom parničnom postupku prvostupanjski sud nije zaključio prethodni postupak, što znači da su stranke mogle disponirati svojim zahtjevom pa i tužitelj preinačiti tužbu, jer to nije u suprotnosti sa čl. 190. st. 1. ZPP-a, budući da je tom odredbom propisano da tužitelj može do zaključenja prethodnog postupka preinačiti tužbu, a kako do zaključenja prethodnog postupka nije došlo, to znači da je mogao i kasnije tijekom postupka preinačiti tužbu.

No, osnovano se tuženik poziva na pogrešnu primjenu materijalnog prava i to u odnosu na postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu razlike plaće koju tužitelj potražuje prema zaključenom ugovoru o radu s dotadašnjim poslodavcem Vupik d.d. Vukovar.

Naime, predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja za isplatu razlike plaće i to iz razloga što je ugovor o radu zaključen između tužitelja i Vupik d.d. Vukovar prenesen na novog poslodavca Pro-Agent j.t.d., a potom i na tuženika pa tužitelj smatra da ima pravo na plaću koju je dobivao kod poslodavca Vupik d.d. Vukovar i da mu tuženik nije smio isplaćivati manju plaću.

Prvostupanjski sud je utvrdio slijedeće činjenično stanje:

- da je tužitelj bivši radnik Vupik d.d. Vukovar s kojim je imao zaključen ugovor o radu na neodređeno vrijeme, tako da je posljednji ugovor zaključen 01. veljače 2011. za poslove samostalnog referenta u odjelu čuvarske službe,
- da je taj ugovor o radu prenesen zbog prijenosa dijela gospodarske djelatnosti na Pro-Agent j.t.d. na temelju sporazuma o prenošenju ugovora o radu od 02. prosinca 2011.,
- da je tuženik preuzeo ugovore o radu od Pro-Agent j.t.d. na temelju sporazuma o preuzimanju ugovora o radu od 24. srpnja 2013., što je učinjeno 01. kolovoza 2013.

Prvostupanjski sud je na temelju utvrđenog činjeničnog stanja zaključio da tužitelj ima pravo na plaću koju je ostvarivao kod poslodavca Vupik d.d. Vukovar i da mu je tuženik dužan isplatiti razliku plaće za razdoblje od prosinca 2013. do kolovoza 2016., a koja ukupno iznosi 188.992,82 kn prema nalazu i mišljenju financijsko-knjigovodstvenog vještaka.

Osnovano u žalbi tuženik ističe da prvostupanjski sud nije vodio računa o zaključenom sporazumu o prenošenju ugovora o radu zaključenog između Vupik d.d. Vukovar i Pro-Agent j.t.d. i to čl. 5. tog ugovora.

Iz čl. 5. sporazuma o prenošenju ugovora o radu zaključenog između Vupik d.d. Vukovar i Pro-Agent j.t.d. Zagreb proizlazi da radnici iz čl. 1. ovog sporazuma, a čiji ugovori o radu budu preuzeti od strane Pro-Agent j.t.d. zadržavaju na rok od 24 mjeseca (prijelazno razdoblje) plaću i sva druga materijalna prava prema ugovoru o radu, kolektivnog ugovora Vupik d.d. i pravilnika o radu Vupik d.d.

Odredbom čl. 133. st. 1. Zakona o radu („Narodne novine“, br: 149/09, 61/11 i 73/13, dalje: ZR) propisano je da ako se statusnom promjenom ili pravnim poslom na novog poslodavca prenese poduzeće, dio poduzeća, gospodarska djelatnost ili dio gospodarske djelatnosti, a koji zadržava svoju gospodarsku djelatnost, na novog se poslodavca prenose svi ugovori o radu radnika koji rade u poduzeću ili dijelu poduzeća koji je predmet prenošenja, odnosno koji su vezani za obavljanje gospodarske djelatnosti ili dijela gospodarske djelatnosti koja je predmet prenošenja.

Odredbom čl. 133. st. 2. ZR-a propisano je da radnik čiji je ugovor o radu prenesen na način iz st. 1. ovoga članka, zadržava sva prava iz radnog odnosa koja je stekao do dana prenošenja ugovora o radu.

Iz pravnog posla koji je temelj za prenošenje ugovora na novog poslodavca i to sporazuma o prenošenju ugovora o radu zaključenog između Vupik d.d. Vukovar i Pro-Agent j.t.d. Zagreb proizlazi da je obveza novog poslodavca da radnicima čiji su ugovori o radu preuzeti isplaćuje u razdoblju od 24 mjeseca plaću i sva druga materijalna prava prema ugovoru o radu, kolektivnom ugovoru Vupik d.d. i pravilniku o radu Vupik d.d., što znači da ti radnici nemaju neograničeno pravo na isplatu plaće kakvu su imali kod dotadašnjeg poslodavca, već su prava na isplatu plaće ograničena na razdoblje od 24 mjeseca prema naprijed navedenom.

2 x ledje
Tužitelj tijekom postupka nije pobijao ovaj sporazum o prenošenju ugovora o radu, a niti je iznosio činjenice koje bi ukazivale na njegovu ništetnost, pa taj sporazum proizvodi pravne učinke i odnosi se i na tužitelja kao radnika čiji je ugovor o radu prenesen.

Prema tome, obveza je tuženika bila da se plaća tužitelju prema ugovoru o radu zaključenim s Vupik d.d. te kolektivnom ugovoru i pravilniku o radu isplaćuje sve do prosinca 2013., a od tada je tuženik bio u mogućnosti isplaćivati plaću prema svojim aktima ili zaključenom ugovoru o radu s tužiteljem.

Neosporno je utvrđeno tijekom prvostupanjskog postupka da tužitelj nije htio potpisati ponuđeni ugovor o radu od strane tuženika, no utvrđeno je to da je tužitelj bez zaključenog pisanog ugovora obavljao poslove domara kod tuženika kao poslodavca.

Naime, odredbom čl. 12. st. 1. ZR-a propisano je da se ugovor o radu sklapa u pisanom obliku, no prema st. 2. tog članka propust ugovornih stranaka da sklope ugovor o radu u pisanom obliku ne utječe na postojanje i valjanost tog ugovora.

Tužitelj je podnoseći tužbu postavio i alternativni zahtjev navodeći da mu tuženik nije isplaćivao plaću po pravilniku o radu, te traži, da ukoliko sud ne prihvati njegov prvotno postavljeni tužbeni zahtjev, da prihvati zahtjev za isplatu razlike plaće u ukupnom iznosu od 14.383,40 kn.

Ovaj drugostupanjski sud ocjenjuje da je takav zahtjev osnovan.

Naime, iz nalaza i mišljenja knjigovodstvenog vještaka Krešimira Strmotića (list 230-240) proizlazi da je tuženik isplaćivao plaću tužitelju za redovan rad po 16,00 kn/h i vještak je stavio u odnos minimalnu plaću prema mjesečnom iznosu plaće na bazi 16,0 kn/h i kako je minimalna plaća u svim mjesecima bila veća izvršio je obračun potraživanja tužitelja prema tom odnosu i primjenjujući čl. 14. pravilnika o radu tuženika kojim se utvrđuju uvećanja osnovne plaće za rad noću, prekovremeni rad, za rad blagdanom i neradnim danom te rad nedjeljom u visini 10% od cijene redovnog sata rada. Vještak je konačno utvrdio da razlika plaće na koju tužitelj ima pravo iznosi 14.383,40 kn.

Vještak je svoj pisani nalaz i mišljenje usmeno razjasnio nakon iznesenih prigovora tuženika, te kako u nalazu vještaka nema proturječnosti zbog kojih bi trebalo izvesti dokaz novim vještačenjem, a niti je to novo vještačenje predlagao tuženik, ovaj drugostupanjski sud ocjenjuje da ima osnova da se ovaj nalaz vještaka prihvati.

Prema tome, a s obzirom na to da je ovaj sud primjenom odredbe čl. 373.a st. 1. toč. 2. ZPP-a utvrdio da tužitelj ima pravo na isplatu razlike plaće prema alternativno postavljenom tužbenom zahtjevu, to je djelomično valjalo uvažiti žalbu tuženika i preinačiti pobijanu presudu.

S obzirom na to da je prvostupanjska presuda djelomično preinačena, to utječe i na uspjeh stranaka u postupku i odluku o parničnim troškovima.

Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je tužitelj imao trošak zastupanja po punomoćniku u ukupnom iznosu od 26.500,00 kn od čega se na trošak zastupanja odnosi iznos od 22.500,00 kn.

Tuženik je imao trošak zastupanja po punomoćniku i to za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, za zastupanje na ročištima 10. prosinca 2015., 12. siječnja 2016. i 19. srpnja 2016. od po 2.500,00 kn, za sastav podneska od 16. prosinca 2015. u iznosu od 500,00 kn, za sastav podneska od 12. srpnja 2016. u iznosu od 2.500,00 kn i za sastav podneska od 13. listopada 2016. u iznosu od 2.500,00 kn što iznosi ukupno 15.500,00 kn, a s troškovima PDV-a od 25%, te troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu od 1.120,00 kn i na presudu od 2.240,00 kn, ukupan trošak tuženika iznosi 22.735,00 kn.

Tužitelju je dosuđen iznos od 14.383,40 kn, što je uspjeh od 8% u odnosu na postavljeni zahtjev od 188.992,82 kn pa razmjerno uspjehu tužitelj ima pravo na trošak zastupanja u iznosu od 1.800,00 kn čemu treba pribrojiti trošak vještačenja od 4.000,00 kn u cijelosti koji je bio potreban za obje stranke, tako da ukupni trošak tužitelja iznosi 5.800,00 kn.

Tuženik je imao trošak zastupanja za prvostupanjski postupak u iznosu od 22.735,00 kn, a prema uspjehu od 92% pripada mu pravo na trošak od 20.916,20 kn. Tuženik je imao i trošak za sastav žalbe od 3.125,00 kn, trošak PDV-a od 625,25 kn, a kako je i u žalbenom postupku uspio s 92% razmjerno uspjehu u žalbenom postupku ima pravo na trošak žalbe od 3.450,23 kn, što ukupno iznosi 24.366,43 kn.

Nakon prijeboga parničnih troškova tužitelja i tuženika presuđeno je da je tužitelj dužan tuženiku nadoknaditi parnični trošak u iznosu od 18.566,43 kn.

Prilikom donošenja odluke o parničnim troškovima ovaj drugostupanjski sud je imao u vidu činjenicu da kod odluke o troškovima u smislu odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a izraz djelomični uspjeh u parnici treba sagledavati u kvalitativnom i kvantitativnom smislu, pa kako se u ovoj pravnoj stvari postupak pretežno vodio zbog pravnog osnova spora, jer je tuženik osporavao tužitelju tijekom cijelog postupka pravo na isplatu razlike plaće po ranije zaključenom ugovoru o radu i kolektivnom ugovoru s Vupik d.d. Vukovar, što je i bio predmet glavnog tužbenog zahtjeva o kojem tužitelj nije uspio i o čemu se raspravljalo tijekom cijelog postupka, a u odnosu na utvrđenje visine potraživanja prema alternativno postavljenom tužbenom zahtjevu na koji tužitelj ima pravo, nisu nastali neki posebni troškovi koji bi opravdavali drugačije dosuđenje troškova postupka.

Stoga je odlučeno kao u izreci ove presude.

Bjelovar, 16. veljače 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Davorka Hudoletnjak, v.r.

Za vjerno otpravku ovlaštenu službenik
Božidar Stefanac

24/10

Masa: 509
03 117F 2 23.10.17 12:34:27 10.80

R 31104 OSIJEK
RC 90 851 955 5 HR

Fanci
Kyralleone mpose Seguh
U. gade Vebavara 20
10 000 Segvets